

Чорно-білий триптих

Марія Козиренко

I

У чорно-білому кіно показували веселку... Коли ніхто не бачить, можна заплющити очі і зробити кілька кроків навмання. Лише кілька — один, два, бо потім стає страшно... Від нічного страху добре захищає ковдра — це знають усі... Всі хочуть бути щасливими. Але щастя не може хотіти всіх одночасно.

II

У чорно-білому кіно показують веселку... Даю тобі часу від теплого ліжка до гарячої кави. Вимикаю телевизор і заплющую очі. А де моя кава? Що ти кажеш, любий? Що я кожного ранку перетворююся на маленьке ліниве стерво? Дякую за щирість, але не така вже я й маленька... То де кава? Я чекаю...

III

У чорно-білому кіно показували вевселку... В пустелі майже ніколи не буває дощу, і там ніколи не буває веселки, навіть чорно-білої... Нав'юченому верблюду, власне, все одно. Він звик до свого вповільненого життя в цьому філіалі пекла на землі. І він ніколи не дізнається, чому його стомлена безпристрасна фігура прикрашає сигаретні пачки — десь там, де веселка буває...